

אֵל נְקוּדַת הַרְעֵה

פרשת לך לך

חבורת הכתובים בחסידי ספינקא

בסיעתא דשפיא

ד"ר ישעיה בן ר' פשה יוסף ז"ל ולד"ר גרין פשה חיים בן ר' יוסף צבי ז"ל : נערך ע"י אצקוביץ נ"ע ז"ל פהגנען : לקבלת העלון = point4188594@gmail.com

דיבורים פב"ק רבינו שליט"א

טפל אברהם לשרה בנביאות. שרה ראתה יותר מאשר אברהם.

אברהם אבינו העדיף ללכת עם אמונה, פחות התעסק עם לראות שהכל בסדר, יותר הסתמך על האמונה התמימה שהכל בסדר, בלי לראות...

יין פאר'ט זה היין הכי משובח שרק יכול להיות, קח לגימה מזה, לא תבין מה ל'משובח' וליין מר זה? ותתמה על העובדא שהיין הזה עולה יותר מאלף שקל.

אבל במי הבעיה, כך או ביין? האם היין לא טוב, או שאתה פשוט לא מבין ביינות.

יסורים זה דבר טוב, זה שמבחינתך זה רע רע רע. זה כי אתה לא מבין בזה.

אבל הצדיקים הם יודעים שהדבר הכי טוב זה האתגר של היסורים.

מקור היסורים, זה החשיבה שאני יודע מה הכי טוב בשבילי. לכן לאדם רע, כי התיכוננים שלו מתנגשים כל הזמן עם המציאות.

אבל אם ידע שהתיכונן הכי טוב זה התיכונן של הרבש"ע איך שהוא תיכנן את המסלול, ויפסיק להתעקש להישאר בתיכוננים שלו, התוצאה תהיה שהוא פחות יסבול.

הטובה הכי גדולה היא שאנחנו לא מנהלים את העולם, כי האמת היא שאין לנו שכל לדעת מה טוב ומה לא טוב.

והטובה הכי גדולה היא שהקב"ה הוא זה שמנהל את העולם, ככה הכל נופל עליו, והוא יודע מה טוב ומה לא טוב.

למה אברהם יצחק ויעקב נקראו אבות.

כי הם היו 'אבות' אמיתיים. כל חיהם הם הקדישו בשביל הילדים, זה אבא אמיתי

כלומר יש אדם שהוא אדם לעצמו ומחפש את האינטרסים שלו, וגם הוא מטופל בשבעה ילדים שהוא צריך לדאוג להם

אבל יש אבא, שהוא כל כולו אבא, הוא עזב את הישות שלו, והלך להיות אבא! להיות למען הזולת, כל כולו בשביל הילדים

זה היה אברהם יצחק ויעקב, עזבו הכל וסללו דרך בתוך עולם הטבע שיוכלו לראות בכל מצב את הקב"ה, לא השאירו אבן אחת בלי להאיר שגם שם ידך תנחני

הם דאגו לנו שאיפה שרק ניפול נוכל לגלות שמה את הקב"ה, כי הם כבר גילו שמה את הקב"ה, אז עכשיו זה יותר קל לנו לגלות גם אנחנו את הקב"ה

לוט ישב עם המלאכים והתחיל להסביר להם שזה כדאי לגור בין אנשי סדום אפילו שהם רעים וחוטאים, כי זה נותן חסינות לנפש, ומה גם שהם לא כאלו גרועים, וזה לא כזה נורא

והמלאכים התחילו להשתכנע, עד שפתאום התחילו לדפוק על הדלת... הוציאם אלינו ו...

אם אדם סוטה וחושב שהוא יכול לרקוד על שתי החתונות, בסוף דופקים לו בדלת! פתאום הוא מתחיל לקבל מכות, והוא לא מבין למה הילדים שלו מתנהגים בצורה לא טובה

בשעת קריאת שמע אסור לאדם לזוז, רק אחרי שיגמור את היחוד מותר לו לזוז. אמר הרבי לפעמים תוקף את האדם סערות, ואז אסור לו לזוז עד שהוא מייחד את ה' אלוקים, כי אם הוא יזוז בלי לייחד, יהיה נפגעים בדרך...

שאלנו את הרבי, הלא הרבי מלמד אותנו שאסור להפסיק לפעול, ואם תעשה טוב אז תרגיש טוב, ולא להיפך. ופה הרבי אומר לנו להפסיק לפעול? ענה הרבי, יש מוחין דקטנות, ויש סערת רגשות. כשיש מוחין דקטנות, צריכים לפעול, לצאת מהמחשבה ולהתחיל לעשות ולפעול, זה נותן למח שיחרור וחיבור אל השי"ת ומחיה את המח שיבוא לגדלות אבל כשיש סערת רגשות והכל סוער בוער, צריכים לעצור וללכת לפעלד, לתפוס פינה, ולא לזוז עד שמייחדים את השי"ת.

למה אברהם אבינו כ"כ התחנן עבור סדום שה' יציל אותם, הלא הם מקור כל הרע והרשעות, הלא גדלה אכזריותם מאד מאד, למה להם רחמים, מה לאברהם להתפלל עבורם?

אמר ר' אשר, הוא פיחד שהתחנה הבאה יהיה הוא...

כי הרשע והצדיק הם באותו מדריגה, רק הוא נשבר והוא לא נשבר.

מה אנו מה חיינו. אם אדם רוצה לראות מי הוא, שיסתכל ממה הוא חי, מה נותן לו חיות. איפה המקום שכשהוא נמצא שם הוא שוכח מהכל מרוב דביקות בדבר.

אברהם אבינו התפלל על סדום, ולא נענה. והנה הוא שב למקומו להמשיך בתפילה. איך יש לו כוחות להמשיך להתפלל כשהוא רואה שוב ושוב שהוא לא נענה.

הסביר הרבי, המטרה של התפילה היא לא להגשים את המשאלות שלי, מטרת התפילה היא התפילה בעצמה, עצם העמידה לפני הקב"ה והבקשה לפניו, זה המטרה וזה מילוי המשאלה בעצמה. לכן אברהם אבינו המשיך להתפלל, כי המטרה היא לא הישועה, אלא התפילה.

בימים ההם הוקמו שני אירגונים כלליים שיעזרו לפתח את החינוך היהודי, אחד לבני הישיבות ואחד לבני התת"ם, עכשיו כשאנחנו הרבה שנים אחרי, נשאר רק אירגון אחד מהשניים, שהוא היום בסיס בלתי מעורער. לעומת האירגון השני שקרס כמה שנים אח"כ, מה הסוד, למה זה הצליח וזה לא.

גילה את הסוד אחד שהיה נוכח בשני האירגונים, וכה אמר. שני האירגונים קיימו מדי חודש ישיבה שבה נתלבנו הנושאים, ההבדל הוא. שבאירגון שהצליח תמיד היה רוגעלך על השולחן בשעת האסיפה, ואילו באירגון שלא הצליח לא היה על השולחן כלום, כי הרי באנו לדבר תכל"ס, ולא באנו לאכול.

לפעמים משקיעים מהצד בדברים הנראים פשוטים אבל לאחריית דבר מתברר שזה הבסיס לכל ההצלחה.

תוכחת חיים מר' יהודה פורוש שליט"א

כשניתן לראש לברוח לעבר ולעתיד, נמצא דאגה פחד וביבלול. כשנעצור את הראש מלברוח, ונרכז אותו בהווה, נמצא את החוויה שיש בדברים הפשוטים שיש לפנינו עכשיו.

געדאנק שנאמר בחבורה עם הר"ר יחיאל מיכל אלבוים הי"ו

מתנשף כולו חוזר הנתבע לבית דין, ומביא איתו את העד שהיה נוכח בשטח, ויכול להעיד שתביעת התובע היא שקר מוחלט. איזה שמחה, כמעט ועשקו את הנתבע סתם כסף, ברגע האחרון הוא מצא מילוט, והביא עד שמעיד. הדיין שומע את עדותו של האיש, מקבל את העדות, רוצה להכריע את הדיון, אבל אז הוא רק מסכם את השאלה האחרונה לעד, מי אתה? מי הוא אבא שלך? רגע, אתם בני דודים שניים? לא? שואל הדיין. הביתה... הוא שולח את העד הביתה, ומכריע את הכף לחובה.

מי יכול להעיד, רק מי שהוא לא מכיר אותך בכלל. פסק הלכה.

הקב"ה אומר לנו אתם עדיי, אתם העדים שלי, אתה מעידים עלי שאני בראתי את העולם. מי יכול להעיד על הקב"ה, הלא מי שקרוב אליו, לא יכול להעיד.

הקב"ה חייב אותנו את הרחוקים, הקב"ה רץ ומחפש אותנו שנבוא להעיד עליו שהוא 'מלך עליון', אנחנו אלה שמכירים במלכותו, שהוא לא עזב אותנו ברגעים הכי קשים, ש'גם שם ידך תנחנח' כי אחרת מנין לי חיים, "אתם עדיי" - אתם היחידים שיכולים להעיד עלי.

מעטה

מעשה במלך שקנה ציפור מיוחדת במינה, עם שלל צבעים מעניינים, ועם תעופה מעניינת ומרעננת, כלומר שהיא עפה מאד יפה ועדין. הציפור התעופפה קצת, ונחתה על ענף האילן, וזהו... פה נגמר הסיפור... הוא לא זזה יותר. ניסו לרמוז לה ולציין לה שתעוף עוד קצת, אבל היא לא התייחסה לאף אחד, ונשארה לנוח על הענף, ראה המלך שזה לא תכל"ס, וכי לא בשביל לשבת פה רגל על רגל הוא קנה אותה, אז הוא התחיל לקרוא לכל מיני מביני שפת חיות ועופות למיניהם שינסו לדבר אל ליבה שתעוף עוד קצת, אבל אין קול ואין מתעופף, היא נשארת לנוח על הענף. ניסה המלך להביא פסיכולוגים ויודעי שפת גוף שיעשו תנועות שיגרמו לה לעוף, אבל אין קול ואין מתעופף. ראה הגנן אל כל הבלאגן, ואת המבוכה, ולא הבין מה הבעיה. חיש מהר בא עם המסור, את הענף חתך... והנה היא עפה... עפה עפה... והמלך שב לשמוח מהתעופה המעניינת של הציפור.

הנמשל ברור, נוח לי לנוח, כמעט כל אחד בטוח שהוא בא לעולם בשביל קצת לנוח. לכן כל עוד לא יערערו לו את הקרקע היציבה שלו, הוא לא יתעורר להתחיל לעבוד עם עצמו ולהולל מופתים... לגלות את היכולות שלו.